

“La renovació de **Convergència** passa per Artur Mas”

Felip Puig ha fet el salt a la política de gestió de govern, a la Generalitat de Catalunya, com a conseller de Medi Ambient, en aquesta legislatura. Fins llavors, la seva feina havia estat a les cuines de CDC, com a secretari d'organització.

Ja de conseller ha hagut d'entomar la polèmica proposta del Pla Hidrològic Nacional, quan les relacions entre CiU i PP són cada cop més difícils.

“S'ha simplificat massa la proposta del Pla Hidrològic, amb un únic transvasament de l'Ebre, quan hi ha altres rius de l'estat espanyol que també podrien aportar excedents, com el Duero.”

La proposta de transvasament d'aigua de l'Ebre, prevista en el Pla Hidrològic Nacional, és la més positiva possible?

—Diria que és la més fàcil pel govern central. Per tant, no és la que hauríem desitjat. Des del primer moment el govern de Catalunya continua apostant per una conjunció d'alternatives, que haurien de comportar una reducció significativa del transvasament proposat des de l'Ebre. Una, a mitjà i llarg termini, és el Roine. Creiem que així garantirem qualsevol necessitat de futur amb un impacte ambiental mínim.

S'ha simplificat massa la proposta del Pla Hidrològic, amb un únic

transvasament des de l'Ebre, quan hi ha altres rius de l'estat espanyol, com el Duero, que també podrien aportar excedents a la part més septentrional dels territoris necessitats d'aigua.

A mitjà termini, un transvasament des del Roine, no només per a Catalunya sinó també potser per al País Valencià, em sembla que permetria trobar una solució de millor encaix.

Estem d'acord que part dels excedents de l'Ebre poden ser utilitzats, si se'n minimitza l'impacte i es fan tota una sèrie de mesures de contenció de la regressió i de lluita contra la intrusió salina, la regulació dels regadius. I amb aquesta fórmula més àmplia d'alternatives cal afegir altres

punts de transvasament, la disminució del que es proposa des de l'Ebre, el plantejament del Roine, la negociació amb les comunitats de regants que disposen de possibilitats de gestionar recursos excedents en el mercat de l'aigua...

—Amb l'actual majoria absoluta del Partit Popular a Madrid, malgrat les seves propostes, el Pla Hidrològic ja és dat i beneït?

—Per molta majoria absoluta, amb l'oposició frontal a l'Aragó i amb la no acceptació d'alguns dels nostres plantejaments des de Catalunya, seria un Pla Hidrològic que no podria tenir el consens social necessari. Des de Catalunya plantejarem que el Pla Hidrològic també ha de preveure inversions en les conques internes de Catalunya i en la part catalana de la conca de l'Ebre, que no estan recollides en els annexos d'inversions.

Volem recordar que Catalunya necessita prop de 350 hectòmetres cúbics de més per any, pels propers quinze o vint-i-cinc anys, dels quals només en vindrien 180 des de l'Ebre. Per tant, se'ns està posant sobre la taula que amb la proposta del Pla Hidrològic Nacional només es cobreix el nostre dèficit en un cinquanta per cent. Què més hem de fer? Construirem dessaladores, interconnectarem les xarxes regionals, impulsarem un programa de reutilització de les aigües depurades i continuarem impulsant un estalvi d'aigua en els diferents usos.

—Ha mencionat les dessaladores. Una solució que ja funciona a les Illes (tot i que se n'han començat a fer servir de mòbils). Però aquestes instal·lacions necessiten grans quantitats d'energia per funcionar. Pot ser un problema afegit?

—Evidentment, cal avaluar l'impacte ambiental de qualsevol decisió. Però, així com Catalunya és avui deficitària en recursos hídrics, en matèria energètica no estem tan necessitats. Sense que sigui una solució absoluta, la construcció de tres o quatre dessaladores al litoral català pot complementar altres iniciatives en aquest pla global que estem dissenyant.

—A les comarques de l'Ebre hi ha un

moviment d'oposició molt fort al Pla Hidrològic. Què farà el govern davant d'aquestes protestes?

—Recollir i defensar els interessos de la gent de les comarques de l'Ebre. Nosaltres defensem l'aigua, però també defensem l'Ebre. I aquesta doble responsabilitat l'exercirem fins al límit de les nostres possibilitats.

En definitiva, les expectatives de desenvolupament econòmic, les compensacions per aquest exercici de solidaritat, l'avaluació de l'impacte ambiental que pot significar un transvasament pel Delta i per les comarques de l'Ebre... la Generalitat, no sols farà costat a les entitats en les reivin-

“En lloc de parlar del postpujolisme, podrem parlar del ‘neopujolisme’, que dibuixaran les generacions que s'incorporen a la direcció del partit.”

dicacions, sinó que les liderarà. I això mateix li hem manifestat al ministre.

—Amb la proposta del Pla Hidrològic, el Delta de l'Ebre corre perill?

—La proposta del Pla Hidrològic Nacional és una amenaça a l'estabilitat ambiental del Delta. Aquest és el motiu pel qual cal revisar a la baixa el Pla Hidrològic. En segon lloc, estudiem des d'un punt de vista hidràulic i ecològic els impactes d'un transvasament menor que aquest plantejat. El Pla Hidrològic que s'aprovi al final —perquè creiem molt necessari que se n'aprovi un— haurà de contenir per força les inversions destinades a evitar la regressió, a lluitar contra la salinització, a estudiar les repercussions

sobre els regadius i els conreus d'arròs. També haurà d'establir un cànon de compensació d'infraestructures que doni resposta en el pla territorial a les inversions previstes pels propers anys a les comarques del Delta, perquè hem de tenir present que, si el Pla Hidrològic garanteix les possibilitats de desenvolupament de les comarques que necessiten aigua, també cal que garanteixi les possibilitats de desenvolupament de les comarques de l'Ebre.

—Les relacions entre els governs d'Aragó i de Catalunya han millorat en els darrers temps. El Pla Hidrològic pot enterbolir-les?

—No. Tinc pendent una entrevista amb el conseller de Medi Ambient d'Aragó. Des d'un primer moment sempre s'han mostrat comprensius amb les necessitats d'aigua de Catalunya. També em consta que el govern d'Aragó no posa en dubte el transvasament d'aigua cap a Catalunya, sinó la magnitud del transvasament que es planteja per a altres territoris.

—La implantació d'un Pla Hidrològic acceptable per Catalunya és la prioritat de la política del Departament?

—L'actuació de la conselleria té avui quatre grans eixos. L'un és l'aigua. Un altre són els residus. Estem revisant els programes de gestió de residus municipals i industrials. I en un any o any i mig podrem prendre decisions per trobar les ubicacions per a donar resposta a les necessitats que té tota societat avançada com la catalana. El tercer és una estratègia ambiental en un sentit ampli. En tot govern s'imposa que la visió ambiental sigui present en tots els àmbits de decisió del govern, i no al final dels processos, sinó a l'inici de la presa de decisions. I la quarta línia prioritària és la gestió del nostre patrimoni natural. Sota el concepte de “Catalunya, natura viva” volem impulsar la creació de nous parcs naturals, la configuració d'una xarxa de parcs naturals que permetin conservar territoris i, alhora, obrir-los a la societat i que siguin també un motor de dinamització, de generació d'expectatives econòmiques i de projecció de la realitat i de

la biodiversitat de Catalunya al món.

—Abans parlàvem de les relacions amb el PP. Se sentiria més còmode trencant l'actual col·laboració amb el PP?

—De segur que jo estaria més còmode, però el nostre compromís polític no es pot mesurar amb comoditat, sinó que l'hem de mesurar amb responsabilitat. L'aposta que vam fer per l'estabilitat i l'oferta de col·laboració amb el PP crec que era absolutament necessària per dibuixar nous horitzons de sobirania i de disponibilitat econòmica i financera de Catalunya. Però la nostra percepció és que cada vegada és més negativa la sensibilitat del govern espanyol del PP a l'ambició col·lectiva de Catalunya i que l'actuació del govern popular s'allunya molt del que hauria de ser un partit de centre, i ja no catalanista, perquè no ho són. No estan gestionant amb intel·ligència la majoria absoluta. Tot plegat, estic segur que ens exigirà revisar la nostra actitud i posicionament polític a Catalunya en els propers mesos.

—...Una revisió que decidiran al congrés de la setmana que ve?

—El marc del congrés pot projectar una certa sensibilitat en aquesta línia. Però crec que, després del debat de política general passat, se'ns han obert dos escenaris nous: al debat de pressupostos de la Generalitat i en la revisió del sistema de finançament amb el govern de l'estat.

—Això vol dir intentar repescar l'oferta de diàleg que ERC els va fer en el debat de política general?

—És que per part nostra no hi va haver cap rebuig a l'oferta de diàleg d'ERC, com tampoc n'hi ha d'haver a qualsevol altra de les alternatives que es puguin plantejar en el marc del Parlament. En determinats plantejaments podem trobar suports del PSC, d'ERC o d'IC, com es va posar de manifest en algunes de les resolucions que es van aprovar en aquell debat. Però la veritat és que l'escenari d'una entesa estable amb el PP a Catalunya és cada vegada més lluny.

—Vostès fan el congrés ara, Unió també fa aviat el seu. Quedaran ja clares les relacions entre Unió i Convergència?

"La proposta del Pla Hidrològic Nacional és una amenaça a l'estabilitat ambiental del Delta. Aquest és el motiu pel qual cal revisar a la balxa aquest projecte."

—Quedarà clara l'aposta dels dos partits per trobar un escenari i un nou mecanisme en el marc de la coalició. El mateix Duran ha reconegut que els dos partits no han estat capaços d'aprofundir en la cultura de coalició. Els dos partits aposten per reforçar la coalició, per la redefinició del nostre projecte, en un moment en què es va encarrilant la renovació del lideratge de CiU. Crec que Convergència continuarà sent la millor de les posicions per continuar liderant aquest projecte. I per comptes d'anar parlant del postpujolisme, podem parlar del "neopujolisme", que dibuixaran les noves generacions que es van incorporant a la direcció del partit.

—I aquest postpujolisme o "neopujolisme", com diu, de la coalició renovada després dels congressos, és cosa de dues persones (Mas i Duran) o pot ser més obert?

—Jo puc parlar del que conec més, és a dir, de Convergència, no pas tant d'Unió, i estic absolutament convençut que la renovació de Convergència passa necessàriament per Artur Mas i tot un equip de gent que l'acompanyarà.

—...la renovació de Convergència o la de CiU?

—Pel que fa a Convergència, és cosa d'un.

Enric Rimbau